

Seznamte se s autorem

Karel Poláček

„My hoši, co spolu chodíme, prožíváme všelijaká dobrodružství. Jestli chcete, tak pojedte s námi.“

— Karel Poláček

Video: [Bylo nás pět v divadle](#)

Zadání: Zhlédni video a odpověz na otázku.

Co všechno a také kdo je potřeba, aby z prozaického textu vznikla divadelní (nebo rozhlasová) hra?

MEDAILONEK

* 22. 3. 1892 † 21. 1. 1945

- Byl český spisovatel, humorista, novinář a filmový scenárista s židovskými kořeny.
- Patří k nejvýznamnějším českým písničím humoristům. Ve svých románech zobrazuje především směšnost i tragiku života.
- Román *Bylo nás pět* napsal před odchodem do Terezína.
- Narukoval v 1. světové válce, za druhé světové války se stal obětí holocaustu.

Karel Poláček

Metoda: Scénář

Zadání: Přečti si text a přetvoř jej na divadelní scénář. Petr Bajza je vypravěč příběhu. Zamysli se, kdo další by ve scéně mohl vystupovat. Nezapomeň psát do scénáře i jevištní poznámky (ty se píšou vždy do závorek).

Už máme zimu, už padá sníh a celá země jest bílá a chocholouši si prohlížejí koňské koblihy a na oknech se dělají krásné hvězdy. A my máme plný krám lidí, kteří si kupují mandle a rozinky, jelikož se blíží Vánoce. Tatínek s maminkou odbejvají lidi a lidi praví: „Už nám to nastává, pane Bajza,“ a tatínek praví: „Baže, venku je pořádný samec, čím ještě posloužím?“

Že bych se moc těšil na ježíška, to se moc netěším, protože nikdy nedostanu, co bych chtěl. Oni mně dávají pořád jenom, co potřebuju, což jest švindl, jelikož by mně to stejně musili koupit, tak jaképak copak. Jináč mám všecinko, halifaxky, svetr, co má zips, a tepláky, sáňky i hokejku. A kdyby se mne naši doopravdy ptali, co bysem si přál, tak bysem doopravdy musil říci, že nejradši ze všeho bych chtěl dřevěnou nohu, jako má pan Zilvar, jelikož by mně to všichni záviděli a nejvíce Bejval Antonín. A kdyby mně nedali pod stromeček nohu, tak bysem si přál, abych už nemusil chodit do houslí, a když ani to ne, tak aspoň album cizozemských známek.

Já však svoje přání nikomu neřeknu, jelikož by naši pravili, že jsem skoták a povstalec a že ze mne nic nebude, a tatínek by řval

Můj scénář:

Autor: Jitka Fojtíková

Toto dílo je licencováno pod licencí Creative Commons [CC BY-NC 4.0].

Licenční podmínky navštivte na adrese [<https://creativecommons.org/choose/?lang=cs>].

děsným hlasem, že musím z domu a že mne nechce vidět, a pak bysem musil celou hodinu vrzat na housle. Už jsem housle třikrát vynechal, protože pan učitel mě kárá, že mám šmytec jako botu a proč jsem si ho nevypral.

Jináč se mně o Vánocích všechno líbí, my máme vždycky vaničku, co v ní plavou kapři a otvírají hubu. Tatínek se každou chvíli přijde z kvelbu na ně podívat a praví: „To jsou chlapáci.“ Maminka krájí mandle, Kristýna přebírá rozinky a já je kradu a ony říkají, abysem šel pryč. A náš Honza chodí po kuchyni, ocas má vzhůru jako proutek a ke všemu čuchá. Tatínek a maminka, jakož i Rampepurda na něho dupají a praví silným hlasem: „Nemusíš ke všemu čuchat, nikdo se tě neprosil, a jdi pryč, tady není nic pro tebe. Sic!“ a Honza jde pryč, a když kráčí po dvoře, tak se vyhýbá sněhu, jelikož ho to zebe do tlapek.

Karel Poláček - Bylo nás pět

Popis jevištního prostředí:

Popis postav a kostýmů:

Metoda: Rozhlasová hra

Zadání: Ve skupinách zpracujte scénář jako rozhlasovou hru. Nahrajte hru na mobil, ať si ji mohou poslechnout i ostatní.

František Filipovský – legendární hlas rozhlasové inscenace *Bylo nás pět*

Pro porovnání si poslechněte rozhlasovou hru, kterou namluvil František Filipovský. Všimněte si prožitku v přímé řeči postav, ale i hlasu vypravěče.

Arnošt Goldflam – milovník Karla Poláčka a režisér divadelní inscenace.

Arnošt Goldflam pro svoji divadelní inscenaci napsal písně, kde Karel Poláček vzpomíná na své dětství z koncentračního tábora.

Autor: Jitka Fojtíková

Toto dílo je licencováno pod licencí Creative Commons [CC BY-NC 4.0].

Licenční podmínky navštivte na adrese [<https://creativecommons.org/choose/?lang=cs>].